

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 8.7.2014
COM(2014) 451 final

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

**Boljše spremljanje razmer s tesnejšim sodelovanjem med organi za pomorski nadzor:
nadaljnji koraki v okviru Skupnega okolja za izmenjavo informacij na področju
pomorstva EU**

{SWD(2014) 224 final}

{SWD(2014) 225 final}

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Boljše spremljanje razmer s tesnejšim sodelovanjem med organi za pomorski nadzor: nadaljnji koraki v okviru Skupnega okolja za izmenjavo informacij na področju pomorstva EU

1. Uvod

Eden od bistvenih strateških ciljev Unije v okviru integrirane pomorske politike in pomemben del strategije za pomorsko varnost je spodbujati izmenjavo informacij med organi za pomorski nadzor¹. Krepitev varnosti na naših morjih in oceanih je tudi bistveni del strategije za modro rast za ustvarjanje rasti in delovnih mest.

Razvoj skupnega okolja za izmenjavo informacij na področju pomorstva EU (v nadaljnjem besedilu: skupno okolje na področju pomorstva) je sedanji postopek sodelovanja, ki sta ga že obravnavali dve sporočili Komisije iz leta 2009 in leta 2010². Med pozitivne rezultate se lahko prištejejo tesnejše sodelovanje med agencijami EU, pobude več pomorskih sektorjev na ravni EU ter različne pobude na nacionalni ravni. Skupno okolje na področju pomorstva podpirajo deležniki v državah članicah, Svet in Evropski parlament³.

Za zaščito in varnost naših morij in oceanov organi držav članic izvajajo veliko različnih operativnih nalog nadzora, pri čemer jih mnogi izvajajo zaradi izpolnjevanja obstoječih obveznosti v skladu s pravom EU. Za take naloge so potrebne posebne kompetence in sredstva z različnih področjih, kot so obramba, carina, nadzor meja, kazenski pregon, nadzor ribištva, varstvo morskega okolja/ukrepi proti onesnaževanju ter pomorska varnost in zaščita.

Pomorska tveganja in grožnje se ne ustavijo na nacionalnih ali upravnih mejah in se lahko razširijo preko odprtega pomorskega prostora. V okviru, v katerem se ti organi spoprijemajo z vse večjimi pomorskimi tveganji ter imajo omejena operativna in finančna sredstva, je lahko optimizirana izmenjava informacij uspešnejša in stroškovno učinkovitejša. Cilj vseh udeleženih v dejavnostih operativnega nadzora je, da bi jim bile pravočasno na voljo ustrezne in čim natančnejše informacije za izvajanje njihovih dejavnosti in za nemoteno izmenjavo informacij med njihovimi sistemi, centri za usklajevanje, pa tudi sredstvi za patrolje in nadzor (ladje, letala, sateliti itd.).

V tem sporočilu naj bi se ocenile trenutne razmere in na podlagi sedanjih dosežkov opredelila področja nadaljnjega dela.

2. Kaj je skupno okolje na področju pomorstva in kakšne koristi prinaša?

Skupno okolje na področju pomorstva je prostovoljni postopek sodelovanja v Evropski uniji, s katerim naj bi se nadalje spodbudila in pospešila izmenjava ustreznih informacij med organi, udeleženi v pomorskem nadzoru. Pri tem ne gre za nadomestitev ali podvajanje obstoječih sistemov in platform za izmenjavo in skupno uporabo informacij, temveč za njihovo nadgradnjo. Končni cilj tega skupnega okolja je povečati učinkovitost, kakovost, odzivnost in

¹ Skupno Sporočilo Komisije in Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) z dne 6. marca 2014. JOIN(2014) 9 final.

² COM(2009) 538 final in COM(2010) 584 final.

³ Glej na primer t. i. izjavo iz Limassola, ki so jo leta 2013 sprejeli ministri EU in jo je podprl Svet ministrov, ter Sklepe Sveta o pomorskem nadzoru za obdobje 2009–2013, na katere se sklicujemo tudi v oceni učinka.

usklajevanje operacij nadzora na področju pomorstva EU ter spodbujati inovacije za blaginjo in varnost EU in vseh njenih državljanov.

Skupno okolje na področju pomorstva ne bo vplivalo ne na upravne strukture držav članic ne na sedanjo zakonodajo EU na tem področju ali izvajanje tekočih pobud na ravni EU, zlasti ne na tiste, ki temeljijo na pravnih zahtevah Unije. Ob upoštevanju, da so upravne strukture v državah članicah različne, bodo upravna prizadevanja za izvedbo te pobude na nacionalni ravni odvisna od stanja v vsaki posamezni državi članici.

Cilj skupnega okolja je torej zagotoviti, da se lahko informacije o pomorskem nadzoru, ki jih zbere en pomorski organ in ki se štejejo kot nujne za operativne dejavnosti drugih organov, izmenjujejo in večkrat uporabijo, ne pa zbirajo in večkrat predložijo ali zbirajo in hranijo le za enkratno uporabo. Informacije o pomorskem nadzoru so lahko bodisi surovi ali neobdelani podatki, formatirani na poseben način, bodisi informacije, ki izhajajo iz podatkov, ki so bili obdelani in so dobili določen pomen. Informacije so lahko osnovne ali izčrpne. Med informacije o pomorskem nadzoru spadajo na primer podatki o položaju in rutah ladij, podatki o tovoru, podatki iz senzorjev, karte in zemljevidi, meteorološki oceanski podatki itd. Instrumente EU o varstvu podatkov⁴ bo treba uporabiti v primerih, ko se s takimi podatki posameznik identificira ali ga je mogoče identificirati⁵. Zbiranje podatkov bo s premikom k večnamenski uporabi podatkov in zagotovitvijo interoperabilnosti⁶ sedanjih sistemov za pomorski nadzor postalo naloga, za katero bo potrebnih manj časa in sredstev, v primeru najboljšega možnega scenarija pa bodo imeli organi vedno na voljo najboljše razpoložljive informacije o razmerah na morju.

Zaradi premajhnega sodelovanja med organi lahko posredno prihaja do podvajanja prizadevanj za zbiranje podatkov. To lahko vpliva tudi na nabavo, vzdrževanje in razporeditev sredstev za nadzor, kot so radarji, komunikacijski sistemi, ladje, helikopterji, letala in sateliti. Z večjim obsegom izmenjave informacij bi se bilo mogoče izogniti temu, da bi se pridobivanje takih sredstev podvajalo, da bi se isto morsko območje dvakrat pregledalo ali da bi se iste informacije zbrale večkrat in bi se na morju izvajale prekrivajoče se misije.

Pogoj za nemoteno praktično sodelovanje na morju med nacionalnimi organi, vključenimi v pomorski nadzor, je omogočanje širše izmenjave informacij.

Iz dosedanjih dosežkov je razvidno, da bi imelo skupno okolje na področju pomorstva številne očitne prednosti. Širša izmenjava informacij je zlasti pomemben pogoj za:

- poglobitev znanja in izboljšanje spremljanja razmer na področju pomorstva. Oboje lahko izboljša preprečevanje incidentov na področju pomorske zaščite, povezanih s čezmejnimi in organiziranim kriminalom (npr. trgovina z ljudmi, nezakonit ribolov, piratstvo, oboroženi ropi, terorizem), ter pripravljenost in odziv nanje, pa tudi na področju pomorske varnosti ter nezakonitih izpustov ali nenamernega onesnaževanja morja. V ocenah, v katere so bili vključeni strokovnjaki držav članic⁷, je bilo nazorno prikazano, da bi organi učinkoviteje upravljali dejavnosti pomorskega nadzora, če bi imeli že med načrtovanjem in izvajanjem operativnih dejavnosti na voljo vse

⁴ Direktiva (ES) št. 46/1995, Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ in Uredba (ES) št. 45/2001.

⁵ Informacije o pomorskem nadzoru, za katere veljajo pravila o varstvu podatkov, so na primer informacije o kapitanu in drugih članih posadke na plovilu. V takih primerih se lahko podatki izmenjajo le za zelo posebne namene in bi morali biti v skladu z načelom zmanjšanja količine podatkov omejeni na primere, v katerih obstaja opredeljena operativna potreba zanje.

⁶ Interoperabilnost pomeni, da se lahko informacije samodejno pošiljajo iz sistema enega organa za pomorski nadzor v drugega.

⁷ Poročila o pripravljanih ukrepih in projekti iz oddelka 3.

ustrezne informacije. Tako bi se lahko take grožnje in tveganja v povprečju zmanjšali za 30 %. Civilni in vojaški organi bi si lahko na primer izmenjavali informacije o pritoku migrantov na schengensko območje prek Sredozemskega morja, skupna orodja za rutinsko spremljanje in obvladovanje izrednih razmer okrog morskega bazena pa bi bila lahko v primeru nevarnosti povezana z enim „klikom“.

- Manj truda, vloženega v zbiranje podatkov. Deležniki so navedli, da obstaja veliko povpraševanje po dodatni izmenjavi podatkov, zlasti med civilnimi in vojaškimi organi, ter da več kot 40 % podatkov, zbranih v EU, kot so na primer podatki o nesodelujočih ciljnih in o prepoznavanju ladij, zbira sočasno več organov.
- Znižanja upravnih in operativnih stroškov dejavnosti pomorskega nadzora. Izračuni strokovnjakov držav članic so pokazali, da bi lahko prihranki zaradi širše izmenjave informacij gospodarstvu EU prinesli skupno korist v višini približno 400 milijonov EUR letno, nacionalnim organom pa neposredne prihranke v višini vsaj 40 milijonov EUR letno. Ustrezni investicijski stroški bi v prvih desetih letih znašali približno 10 milijonov EUR letno.

3. Napredek k okrepljenemu pomorskemu nadzoru – dosedanji dosežki

Že nekaj časa potekajo pobude za izboljšanje izmenjave informacij na pomorskem področju. Od leta 2002 so bili sprejeti pomembni ukrepi na nacionalni ravni in ravni Unije, zlasti na civilni strani. Napredek je bil že dosežen z več zakonodajnimi instrumenti na ravni EU, s katerimi se vzpostavljajo sistemi za različna področja politik, ki v nekaterih primerih celo presegajo en sektor.

Ti sistemi vključujejo: sistem Unije za izmenjavo pomorskih informacij – SafeSeaNet, ki zagotavlja integrirane pomorske storitve⁸, namenjene med drugim spremljanju prometa (spremljanju razmer) in izvajanju zakonodaje EU ta sistem gosti Evropska agencija za pomorsko varnost (EMSA), upravlja pa Generalni direktorat Komisije za mobilnost in promet (GD MOVE), skupaj z državami članicami EU/EGP v okviru skupine na visoki ravni za upravljanje⁹; skupni komunikacijski in informacijski sistem za nujne primere (CECIS), ki omogoča lažjo komunikacijo med pomorskimi incidenti in nesrečami, upravlja pa ga Generalni direktorat Komisije za humanitarno pomoč in civilno zaščito (GD ECHO); sistem za spremljanje plovil, ki ga upravljajo države članice, omrežje „Data Exchange Highway“ (DEH) in sistem „Fisheries Language for Universal eXchange“ (FLUX), ki ga upravlja Generalni direktorat Komisije za pomorske zadeve in ribištvo (GD MARE) in s katerim se podpira skupna ribiška politika; omrežje za pomorski nadzor (MARSUR), ki ga upravlja Evropska obrambna agencija (EDA) ter s katerim se podpira skupna zunanja in varnostna politika; Evropski sistem varovanja meja (EUROSUR) za boljše spremljanje razmer ter krepitev zmogljivost za odzivanje držav članic in Evropske agencije za zunanje meje (FRONTEX) na zunanjih mejah, pa tudi omrežje „Secure Information Exchange Network Application“ (varno omrežno orodje za izmenjavo informacij) – sistem za izmenjavo informacij EUROPOL-a in platforma Skupnega raziskovalnega središča, imenovana „Blue Hub“, s katero se podpirajo raziskave in razvoj EU na področju pomorskega nadzora in spremljanja razmer ter eksperimentiranje z novimi, prej neizkoriščenimi viri podatkov.

⁸ Sistem Unije za izmenjavo pomorskih informacij (SafeSeaNet), Evropska satelitska služba za spremljanje oljnih madežev (CleanSeaNet), podatkovno središče Evropske unije o prepoznavanju ladij in njihovem sledenju na velike razdalje (podatkovno središče EU LRIT) in sistem za izvajanje pomorske inšpekcije EU (THETIS).

⁹ Sklep Komisije 2009/584/ES.

Na ravni EU je posebnega pomena direktiva o formalnostih poročanja¹⁰, s katero se vzpostavlja eno samo okence v posamezni državi. Ko bodo ta okence junija 2015 začela v celoti delovati, bodo zagotovila osrednje nacionalne platforme za izmenjavo informacij med vsemi pristojnimi organi pri poročanju in izmenjavi informacij v zvezi z ladjami. Povezana bodo s sistemom Unije za izmenjavo pomorskih informacij in drugimi sistemi, s čimer bodo vsem organom, zlasti civilnim, zagotavljala ustrezne medsektorske in mednacionalne informacije na področju pomorstva. Nadaljnje pobude za izboljšanje izmenjave informacij so med drugim prihodnja strategija o obvladovanju tveganj na carinskem področju in varnosti dobavne verige v povezavi s carinskim zakonikom Unije¹¹, določbe iz nove skupne uredbe o ribištvu¹² ter evropska mreža za pomorsko opazovanje in podatke („European Marine Observation and Data Network“)¹³.

Iz pridobljenih izkušenj je razvidno, da ima okrepljeno sodelovanje dodano vrednost. Primer je operativna uporaba integriranih pomorskih storitev (boljša slika spremljanja razmer), ki jo agenciji FRONTEX in Evropski agenciji za nadzor ribištva zagotavlja agencija EMSA. To bi lahko bilo navdih pri nadaljnjih prizadevanjih za sodelovanje na nacionalni ravni.

Na nacionalni ravni je več držav članic že vzpostavilo mehanizme, kot so nacionalni koordinacijski centri, v katere so zaradi izboljšanja sodelovanja vključeni vsi ustrezni (civilni in vojaški) organi. Taki centri bi lahko navdihnili druge.

Od sporočila iz leta 2010 o skupnem okolju za izmenjavo informacij je bil dosežen napredek pri izvajanju časovnega načrta za to skupno okolje. Države članice so tesno sodelovale pri projektih „BlueMassMed“, „MARSUNO“ in „Cooperation“¹⁴.

Države članice¹⁵, vključene v projekt „BlueMassMed“, so razvile zamisel nacionalnih „vozlišč IT“, ki bi lahko v prihodnosti delovala kot nacionalne informacijske platforme.

Države članice¹⁶, vključene v projekt „MARSUNO“, so zlasti dosegle napredek pri pregledu pravnega položaja in pripravile predloge za morebitno strukturo upravljanja.

Države članice¹⁷, vključene v projekt „Cooperation“, so izračunale morebitno ekonomsko dodano vrednost skupnega okolja na področju pomorstva v scenarijih pomorskega nadzora iz resničnega življenja. Izvedle so tudi študijo o pravicah dostopa organov do izmenjave informacij in razvile zamisel prožnega „skupnega računalniškega jezika“ (skupen podatkovni model), ki bi se lahko po potrebi uporabil za zagotovitev interoperabilnosti informacijskih nadzornih sistemov.

Te pobude so potrdile operativno potrebo po medsektorski izmenjavi informacij in pripomogle k njeni izboljšavi. Za zagotovitev njenega skladnega razvoja pa se je o teh pobudah redno razpravljalo v okviru strokovne skupine držav članic za pomorski nadzor ter tehnične svetovalne skupine za skupno okolje za izmenjavo informacij, sestavljene iz predstavnikov različnih pomorskih nacionalnih organov in agencij EU.

¹⁰ Direktiva (EU) št. 65/2010.

¹¹ Uredba (EU) št. 952/2013.

¹² Uredba (EU) št. 1380/2013.

¹³ www.emodnet.eu.

¹⁴ www.bluemassmed.net, www.marsuno.eu, <http://www.coopp.eu/>.

¹⁵ Francija, Grčija, Italija, Malta, Portugalska in Španija.

¹⁶ Švedska, Belgija, Estonija, Finska, Francija, Nemčija, Latvija, Litva, Norveška in Poljska, z Rusijo kot opazovalko.

¹⁷ Finska, Bolgarija, Estonija, Francija, Nemčija, Irska, Norveška, Portugalska, Romunija, Švedska in Španija.

4. Naslednji koraki za skupno okolje na področju pomorstva

Dosedanji napredek ponuja podlago za nadaljnje delo in zlasti za usmeritev na preostale izzive, iz česar je razvidno, da se vizija skupnega okolja na področju pomorstva uresničuje na nacionalni ravni ter ravni EU. Ena izmed najpomembnejših potreb je izboljšati izmenjavo informacij med vojaškimi in civilnimi organi. Pomembna bosta vključevanje obrambne skupnosti in opredelitev informacij, ki bi si jih lahko izmenjali civilni in vojaški organi v skupnem okolju na področju pomorstva, saj so vojaški organi eden od najpomembnejših imetnikov podatkov s področja pomorskega nadzora.

V prej omenjenih projektih „MARSUNO“, „BlueMassMed“ in „Cooperation“ so bila opredeljena prednostna področja za nadaljnje čezmejno in medsektorsko sodelovanje. V ta področja so med drugim vključeni:

- izmenjava informacij o položaju patroljnih čolnov in letal ter funkcijskih specifikacij v realnem času, da se v množičnih reševalnih akcijah in/ali pri drugih dogodkih na morju zagotovi čim hitrejši odziv,
- orodja za sodelovanje pri čezmejnem kriznem upravljanju,
- konsolidacija podatkov in izmenjava informacij o sumljivih plovilih, ki plujejo po vodah EU, ter
- nacionalni registri plovil za rekreacijo: računalniška obdelava zahtev po informacijah med državami članicami.

Da ne bi prihajalo do podvajanja prizadevanj, je bistveno, da se obstoječa orodja in dosežki še naprej nadgrajujejo.

Nadaljnji ukrepi naj bi omogočili lažjo izmenjavo informacij, zato ne bi smeli ne ustvarjati novih obveznosti glede zbiranja podatkov ne predpisovali, katere podatke je treba izmenjati. O tem bo odločal lastnik podatkov.

Komisija namerava sprejeti naslednje nadaljnje ukrepe:

- Komisija namerava leta 2014 začeti projekt v okviru sedmega okvirnega programa EU za raziskave, da bi skupno okolje na področju pomorstva preskusila v večjem obsegu, zlasti med civilnimi in vojaškimi organi. Poleg tega bo Komisija spodbujala uveljavljanje inovacij, ki se financirajo z okvirnimi programi EU za raziskave in razvoj.
- Komisija bo v tesnem sodelovanju z državami članicami do konca leta 2016 razvila nezavezujoč priročnik o skupnem okolju na področju pomorstva s priporočili o dobrih praksah in koristnimi informacijami o tem, kako uporabiti to skupno okolje. Namen priporočil med drugim je, da bi med nacionalnimi organi, vključenimi v pomorski nadzor, spodbujala kulturo „izmenjave informacij za boljšo obveščenost“ med različnimi sektorji in znotraj njih. Priročnik bo prav tako vseboval smernice s priporočili, kako naj pristojni organi ravnajo z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki. V priročniku bi bilo treba med drugim upoštevati rezultate različnih pripravljanih ukrepov, kot so projekt v sedmem okvirnem programu, projekt „Cooperation“, pilotska projekta „MARSUNO“ in „BlueMassMed“ ter projekt, financiran v okviru programa integrirane pomorske politike, imenovan „Evolution of SafeSeaNet to support CISE and other communities“.
- Komisija bo podpirala ukrepe za razvoj, vzdrževanje in razširjanje standardov, ki bodo omogočili, da bodo sistemi za pomorski nadzor postali interoperabilni. Taki

standardi bodo olajšali izmenjavo pomorskih informacij med organi za nadzor in razvoj rešitev IT, kar je velik izziv za sodelovanje med državami članicami, razvoj industrije in njeno konkurenčnost. Vključili bi prizadevanje za skupni podatkovni model¹⁸, temelječ na tehnoloških rešitvah, ki so že vzpostavljene in jih zahteva pravo Unije: Ta model bi se uporabljal kot prevajalsko orodje med informacijskimi sistemi za pomorski nadzor, zlasti med civilnimi in vojaškimi sistemi. Do konca leta 2017 bo opredeljena tehnična referenčna arhitektura za javne službe, skladno z evropsko referenčno arhitekturo interoperabilnosti, ki se razvija s programi o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave v okviru programa Evropska digitalna agenda. Potrebne bodo tudi specifikacije za podporo virtualnega sodelovanja iz obstoječih sistemov IT¹⁹.

- Države članice bi bilo treba sočasno spodbujati, naj še naprej posodabljaajo svoj računalniški sistem za pomorski nadzor, kadar je to potrebno, in nadalje spodbujajo izmenjavo informacij med organi, vključenimi v pomorski nadzor. Na ravni EU je na voljo nekaj sredstev za podpiranje majhnih izboljšav.
- Države članice bi morale tudi čim prej vključiti pristojne nacionalne organe za varstvo podatkov, s čimer bi zagotovile, da bi bila operativna sredstva in cilji skladni z nacionalnimi zahtevami glede varstva podatkov. Eden od načinov podpore nacionalnih pobud bi lahko bile predhodne ocene učinka, da bi se zagotovilo sprejetje najuspešnejših in stroškovno najučinkovitejših ukrepov.
- Komisija bo še naprej pregledovala sedanjo sektorsko zakonodajo na ravni EU, da bi odstranila morebitne preostale pravne ovire pri medsektorski izmenjavi informacij in hkrati zagotovila skladnost z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov. Čeprav Komisija meni, da je bila večina teh ovir že premoščena, pa te morda še vedno obstajajo na nacionalni ravni. Te ovire lahko še vedno obstajajo zaradi organizacijskih struktur organov držav članic²⁰.
- Nadalje je treba razmisliti o upravnih strukturah, potrebnih za upravljanje skupnega okolja na področju pomorstva, zlasti o potrebi po sporazumih o ravni storitev med nacionalnimi organi.

Komisija bo do leta 2018 prav tako začela postopek pregleda, da bo ocenila izvajanje skupnega okolja na področju pomorstva in potrebo po nadaljnjem ukrepanju.

Komisija poudarja, da so države članice odgovorne za učinkovit nadzor nad vodami pod njihovo suverenostjo in jurisdikcijo ter na odprtih morjih, če je to ustrezno. Države članice so odgovorne za operativno izmenjavo informacijskih storitev o pomorskem nadzoru med temi organi, v nekaterih primerih pa lahko ta proces pospešijo in podprejo agencije EU. Zato je treba operativne vidike take izmenjave informacij v veliki meri decentralizirati na nacionalne organe v skladu z načelom subsidiarnosti.

Istočasno pa je prav tako treba ukrepati na ravni EU, saj ima izmenjava informacij tudi nadnacionalno sestavino, iz katere navadno izhaja sodelovanje na regionalni ravni ali na ravni

¹⁸ Npr. sezname izrazov, njihovi pomeni, dogovori o poimenovanju, formati podatkov in odnosi med podatki.

¹⁹ Z neposrednimi sporočili, video prenosom ter video in avdio konferencami.

²⁰ S pripravljalnimi ukrepi je bilo ugotovljeno, da je skupna zapreka ta, da imajo uradniki za pomorski nadzor v državah članicah pooblastila omejena na eno sektorsko funkcijo, kar jim preprečuje, da bi sodelovali in si izmenjevali informacije z drugimi organi. Zato bo Komisija podprla odstranjevanje teh pravnih omejitev na nacionalni ravni.

morskega bazena. Poleg tega so pravila in pogoji za izmenjavo nekaterih informacij na ravni EU že urejeni. Poleg zagotavljanja izvajanja in delovanja že veljavne zakonodaje EU bi tako naloga Komisije morala biti, da še naprej deluje kot posrednica in koordinatorka procesa vzpostavljanja skupnega okolja na področju pomorstva ter tako nadalje spodbuja in pospešuje ustrezno izmenjavo informacij, zlasti med civilnimi in vojaškimi organi, vključenimi v pomorski nadzor, ter da na podlagi sedanjih sistemov in rešitev, ne da bi pri tem ustvarila nov sistem, zagotovi interoperabilnost sistemov za pomorski nadzor na ravni EU.

5. Sklep

Skupno okolje na področju pomorstva je pomemben del predvidene strategije EU za pomorsko varnost ter izpolnjuje svoja načela in cilje kot medsektorska, skladna in stroškovno učinkovita pobuda. Bistveno je, da se na področju pomorstva EU podpirajo dejavnosti pomorskega nadzora. Nadaljnje delo bo še naprej zavezano prednostnim načelom izogibanja podvajanju in uporabi uspešnih in stroškovno učinkovitih rešitev; temeljilo bo na ukrepih, opisanih v tem sporočilu, ter na bogatih izkušnjah vseh organov in funkcij v državah članicah in ustreznih agencijah. Komisiji se na tej stopnji uvedba medsektorske zakonodajne pobude ne zdi potrebna.

Pri izvajanju skupnega okolja na področju pomorstva bo še naprej potrebno delo na ravni EU in na nacionalni ravni.

Na nacionalni ravni bo treba sprejeti ukrepe, s katerimi se bo zagotovilo, da se lahko med ustreznimi organi, zlasti med civilnimi in vojaškimi, izvede taka izmenjava informacij. Komisija zato države članice spodbuja, naj se učijo druga od druge in črpajo navdih iz izkušenj, pridobljenih pri vzpostavljanju nacionalnih mehanizmov usklajevanja, ki so v več državah članicah že uvedeni, ter naj na nacionalni ravni uvedejo skupno okolje izmenjave informacij na področju pomorstva v skladu s pristopom, razvitim v okviru skupnega okolja na področju pomorstva na ravni EU, prav tako pa naj v celoti izkoristijo obstoječe mehanizme za izmenjavo informacij.

Komisija poziva Evropski parlament in Svet, naj zagotovita politično vodstvo ter potrdita, da sta pripravljena podpreti predloge iz Sporočila.